

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA
MINISZTER

Esperes Úr, Kuratóriumi Elnök Úr, Presbiter Testvérek, tisztelt Konferencia!

Örömmel értesültem az *„Egyházmegyei presbiteri esték”* című hagyományteremtő szándékú kezdeményezésről. A konferencia szervezői most első alkalommal a *„Reformáció 500 – felelősségünk és tennivalóink a református jövő érdekében”* címmel értekeznek. Az utolsó három szó, a *református jövő érdekében* tudatosan íródott dőlt betűvel: mégpedig azért, hogy ne térjünk el a lényegtől, ne essünk bele a Thomas Mann találó szavaival megfogalmazott *„mélységes mély kútba”*, a múlt kútjába, hanem a református jövőre összpontosítsunk.

De mi volt és mi ma a református presbiterek feladata s abból eredő felelőssége? Idealizált képet sem a múltról, sem a jelenről, még kevésbé a jövőről nem szabad festeni. Minden időben és gyülekezetben valamennyi presbiter más és más képességekkel, hittel, lehetőségekkel rendelkezett.

Akárcsak néhány évtizeddel ezelőttre visszatekintve is elmondható, ma nemcsak bonyolultabb, hanem egyszerre könnyebb is a presbiter dolga, hiszen a kommunikációs lehetőségek tárháza összehasonlíthatatlan, az egyház pedig lényegesen szervezettebb a párszáz évvel ezelőttihez képest. De az

A létező szocializmus 40 évében leginkább talán bátorságra volt szükség ahhoz, hogy valaki az egyház szolgálatába álljon. Bátorságra, mert saját magát és családját is veszélybe sodorhatta, aki erre vállalkozott. De az Úristen a hit mellé bátorságot is adott nekünk kegyelemből. Érdemes meghallgatni és megbecsülni azokat, akik abban az időben helytálltak, mert ma sokkal összetettebb feladatokat kell a gyülekezeteknek, így a presbitériumoknak is ellátniuk, egy folyamatos változásban és gyorsulásban lévő világban, ahol a sok inger és zaj könnyen eltereli a figyelmet a lényegről.

De az origo mégis ugyanaz maradt: a megváltottság miatti hálából végzett szolgálat az Isten dicsőségére. Ha ez a középpont, akkor egyházi és világi szolgálók egyaránt képesek lehetünk megfelelni az elhivatottságból eredő felelősségnek.

S hogy e nagy felelősséget el bírjuk hordozni, erőt és vigasztalást – s ez így Pünkösöd előtt néhány nappal különösen aktuális – ígért és adott nekünk.

Kívánok én is sok erőt, és ha szükséges, vigasztalást feladataikhoz és áldást a mai konferenciára.

Budapest, 2017. május 26.

Balog Zoltán